

Hävringe

Segelsällskapet FRAMs Kosterbrygga med alla sina K6-or

Prolog

Gerdny seglade i Segelsällskapet Frams flotta runt förrförra sekelskiftet.

Vi gjorde en bilutflykt dit för några år sedan och blev bekanta med arkivarien Erik Börjesson, "Oraklet från Fram", som då var i 80-årsåldern, När vi sedan besökte träbåtsfestivalen i Skärhamn på Tjörn hade ryktet tydligen spritts

"Är det ni som har Gerdny?" och

"Välkomna!. Här är material som vi har lovat att lämna till er"... osv osv.

"Jasså? Oj!", tänkte vi.

Gerdny var en av de första båtar som införskaffades till Göta Segelsällskaps systerförening - Segelsällskapet FRAM utanför Göteborg Systerförening – eftersom våra föreningar startades i stort sätt samtidigt i mitten av 90-talet.

Ja, 1890-talet.

Så när Gerdny nu ligger hos Göta, så är vi ju "hemma"

Vart vill jag då komma med det här resonemanget..?

Efter besöket hos Fram fick vi sedan tillsänt oss kopior från två gamla glasplåtar.

En från 1909 och en från 1920

EN TANKE FÖDS:

Tänk att en gång kunna ta Gerdny tillbaka till sin barndoms farvatten

Vara med båtledes på träbåtsfestivalen...

Bjuda ombord arkivarien Erik Börjesson...

FÖLJT AV DET RESONEMANG VI ALLA KÄNNER TILL:

Hur skulle det gå till..? För långt... Tar för lång tid... Kanske någon gång – sen...

KOSTERN GERDNYS UTFLYKT eller "SOMMAREN MED GERDNY"

Per-Anders Fogelströms berättelse slutar (som de äldre av medlemmarna kommer ihåg) med reflektioner över vad sommaren med Monika gjort för Harrys personlighet - och han vet att hans själsliv utvecklas till det bättre.

Den här historien så här i juletid slutar med att jag sitter och reflekterar över vad sommaren med Gerdny gjort för själslivet...

SYFTET med utflykten

Bjuda ombord "Oraklet från Fram" så att han igen får träffa den båt han kände som

barn.

Skall det vara möjligt så måste det av naturliga själ ske nu. INTE SEN...

Men – finns han kvar..?

ANLEDNINGEN till utflykten

Av en tillfällighet såg vi ett flygblad uppe i spinnhuset om en träbåtsfestival.

Varför inte? Då har vi ju dessutom en anledning att sticka iväg.

"Nej, men... Jo, dj-rars..!"

(Ur Wikipedia)

ÄVENTYR :

Ett äventyr är en aktivitet som innebär risker eller osäkert utfall, och som ofta ställer krav på deltagarna. Gemensamt för äventyr är att de ger starka upplevelser. antingen positiva eller negativa (skräck)

Ett större äventyr kallas Expedition, från lat expedire, verkställa, avsända.

En expedition är en organiserad, «avsänd» forskningsresa, även om forskningen inte behöver vara vetenskaplig utan lika gärna kan gälla en utforskning av naturen, kulturen eller den egna förmågan.

En upptäcktsresa är en resa med syfte att upptäcka, kartlägga eller göra anspråk på okända hav eller landområden.

Lek är en social aktivitet som utförs för nöjes skull, eller som social eller intellektuell träning

PÅ VÄG

Natten före midsommarafton glider vi ljudlöst in på Jungfruholmarna.

Äventyrets första natt.

På väg!

Midsommaraftonens morgon hissar vi på och när vi seglar ett avskedsvarv i hamnbassängen står medlemmarna axel mot axel längs Jungfruholmarnas bryggor och stränder för att vinka av oss och önska oss lycka till på vårt äventyr.

Nåja – det var i alla fall en familj som hade vaknat. Klockan var ju trots allt bara tio.

BESÄTTNINGEN MÖNSTRAR AV
Torö. Midsommaraftonens kväll.

Nja - Anneli och syster Birgitta skall tillbaka till grottekvarnen och Gunnar skall fortsätta själv.

Under inspirativa former talar vi om

Trollhätteslussarna och det bestäms att barndomskompis Claes mönstrar på om några veckor i Trollhättan för att uppleva det hela.

MOT SYDSYDVÄST

En ensam båt glider ut mot Kolgusskär i eftermiddagssolen. Äventyret har börjat.

Med nordostlig vind är livet som en slör.

Slö och bekymmerslös.

Glider i makligt takt genom Tvären, tar fram min ukulele och nynnar

Studsviksvalsen för mig själv.

Vidare går färden förbi Oxelösund som blinkar och flimrar så fint till vår ära.

Fjärdarna är helt tömda så förmodligen har alla andra båtar trillat över horisonten där borta mot babordssidan.

Glider i sakta mak ner mot Arkö och ligger i fin lä innanför Lunda.

Strax där framme öppnar sig Lundasund – och vad skådas..?

FÖRSTA HAVERIET

Det är som att närma sig svarta ravinerna.

Först glida långsamt fram på skidorna för att sedan se hur det där framme stupar brant nedför.

Utan återvändo...

Utanför Lundasund vräker sig den så tidigare behagliga slörvinden in med full kraft.

Skummet fräser över vågtopparna och fjärden gör sig beredd att bjuda Gerdny på sin första provning.

Lite övning, sådär.

Bort med kaffekoppen (?..) – här skall det seglas.

Bäst att vara snäll och låta vinden blåsa ur storen lite grann, tänker jag.

Vi har ju trots allt bara börjat vår seglats.

Släcker på storskotet. Blåser som hundan. Släck inte så pass mycket att bommen slår i aktre vantet.

Synd att repa fernissan. Vi har ju trots allt bara börjat vår seglats.

Blickar upp mot gaffelnocken, för att se hur storen står. OJ!!!

Väl tvistad stor (som kappseglarna säger). Gaffelnocken pekar snett framåt.

Men själva klon har inte följt med runt masten.

OJ! Inte bra...

"ROR I LÄ" Upp i vind så att inte gaffeln går av i klobästet.

ASCH..!

BESÖK PÅ EN NEDLAGD LOTSSTATION

Den här gången går motorn igång direkt.

Bärgar seglen så gott det går och uppsöker lotsstationens gamla brygga.

Utmärkt reparationskaj (Se bilden på framsidan)

Där fick vi oss en lärorik provning. I lite lugna vatten.

Tackar. Vi har ju trots allt bara börjat vår seglats.

Gerdny anländer till Söderköping.

FÖRSTA MÖTET

Har för säkerhets skull utrustat fartygsbibioteket med "Seglingsbeskrifning öfver kanalleden från Mem till Göteborg".

På antikvariat.

Med tanke på att vi har en så gammal båt.

Kommer till Göta kanals första sluss.

Har varit lite fundersam på det där med tremeters-slussar - och själv.

Men med ett block i fören och långa tampar kommer det att gå som en dans.

Har jag läst.

Vilket det gör.

Fantastiska människor som sommarjobbar.
Glada och hjälpsamma.

"Hej. Vad bra! Jocke glömde sin flytväst.
Han jobbar uppe i nästa sluss. Kan du ta
med den?"

Ja det står ju att läsa om i
seglingsbeskrifningarna. Kanalleden och
dess transportfartyg.
Så, självklart.

Stilfullt att sedan glida in i Söderköpings
sluss iförd kanalbolagets flytväst

AMERIKANEN

En man kommer gående längs kajen där vi
ligger och väntar
på att Juno skall slussa ner.

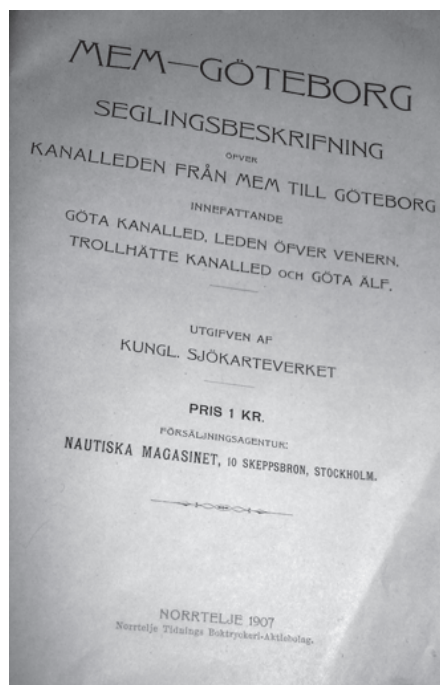
"Åouh!. Willkean boat!" Samtalet är igång.
"Bäng, hätter jaog. From Minnesota.
Kammör froun börrojan from Smouland".
Vi skiljs och han skall tillbaka till serveringen och hans fru.
"Vi haor ett gläss som väntaur påo oss"

Jag går upp för att se mig om då amerikanen kommer ifatt.
"Gunnör. De häar äar min frou, Shannon. Shannon, Gannör whith the boat!"
Vi går vidare mot Juno. De skall precis kliva ombord.
" Åouh, Gunnör. Dou masste traeffa Åoke, vöor kaptein"
Så jag blir presenterad för kaptenen som raskt förstår att vi har en "fäntästisk
bouat".

Vi går ner till Gerdny och Gerdny får en ny beundrare.
Kapten Åke gör sig ingen brådska.
Visar sig att han är engagerad i Skeppsholmens folkhögskola.
Särskilt båtbyggeriet.
Efter långa samtal och ömsesidiga hedersbetygelser gör jag mitt bästa för att se till
att Juno kan fortsätta sin kanalfärd.

BERÄTTELSEN OM OXARNA

Skojar med slusspersonalen och berättar om att jag för säkerhets skull har med en
Seglingsbegrifning.
Visar det gamla häftet och talar bland annat om hur det går till när två fartyg möts.

Vilken av dem som sänker sina tampar så att den andra kan glida över.
Om oxarna som drar och att det vid "de tre björkarna" vid pass 1,2 km öster
Klämmans sluss är "mycket grundt".

Några slussar senare vinkar slussvakterna välkomnande.
"Hej! Du, hur var det med det där när oxarna möttes"...

OMVÄNDA ROLLER

Som de GSS-are vi är är vi ju vana vid att blicka upp på t.ex. Essingebroarnas bilköer
nerifrån.

Lugnt glidandes förbi några hästar och en flock får är det ju rätt festligt att istället
blicka ner på dessa köer

FEST PÅ GÖTA WÄRDSHUS

Lägger till alldeles nedanför värdshuset i Borensberg. Musiken rullar ner längs
kanalbanken.

Ett utmärkt ställe för en Irish Coffee, tänker jag.

Tyvärr var pangenget reserverat, men två tjejer vid uteserveringen övertygar mig om att
det är OK att i alla fall beställa. För leverans utomhus.

Alla tiders.

Några finklädde snofsar runt och jag frågar mannen vad det är för partaj här.

"Ja, vi är här på ett bröllop" förklarar han.

Frun rättar upp det hela: "Vi är här på ett 60års-kalas"...

FÖRSTA GRUNDSTÖTNINGEN

I Göta kanal. Är inte det meriterande, så säg..?

Puttrar fram i sakta mak med vår Renault Marinediesel från 60-talet.

Med en omgjord brandsläckare som tank.

Fungerar bra.

Ibland.

Putt, putt, putt, putt, p-utt, -, p - u - t - t, -, p-u-- -, psch.

Jahapp. Bara att lufta. Pumpa.

Som väl är är Gerdny ensam på kanalen.

Lugnt.

Fåren tittar nyfiket på på en båt som stilla glider fram. Määääh.

Pumpa. I med friläge. Starta. Jippie. Friläget i.

Kanalen svänger lite men inte Gerdny.

Back i maskin.

Gerdny fortsätter målmedvetet mot strandbanken.

Bonk.
Framme.
Putt, putt, p-utt,-,psch.
Määääh.
I och för sig ett bra ställe att lufta maskinen på.
Tycker fären också. Nyfiket.
I med friläge. Motorn går igen.
Back. Fast. Friläge, knuffar med båtshaken. Fast. Kliver iland, knuffar. Fast.
Määääh.
Äsch.
Det visar sig att sprinten som håller vajern i backslaget har lossnat.
Alltså, trots "friläge" har Gerdny förtöjt sig alltmer stadigt i stranden.
Määäh.
"Oväntat besök"
Kanalen är bred – vid vattnet...

EN REPLIK I MOTALA

I alla slussar visas fullt intresse. Inte minst för en båt som är "bara av trä", som en son så tydligt utbrast. "Och ingen fru som hjälper till"...

Föll i samtal med en ung långhårig gentleman som följde slussandet
"Vet du var Motala Verkstad ligger?" - "Det måste du se." - "Förresten bygger vi en båt där. Passa på att titta." - "Förresten, jag kan fråga min tjej - Jag kanske kan hänga med och visa"...

Sagt och gjort. En besättningsman mönstrar på.

Vi kliver iland och han visar, med stolthet, upp projektet Don Carlos.

En galeas som seglade Vättern-Göteborg för 100 år sedan med företrädesvis zinkmalm dit och stenkol hem.

Ny byggs det en exakt kopia.

"Förresten, du skulle ju till Vadstena. Där ligger mitt jobb. Inte så långt. Skall fråga min tjej – hon kanske kan hämta mig där"...

Vi skiljs på kajen i Vadstena efter en trivsamt eftermiddag.

REPLIKEN I FORSVIK

"Skall du till Forsvik? Då måste du titta på hjulångaren", tipsar några entusiaster i

Karlsborg.

Fantastiskt vad det går att lära om sig Sverige när man är ute på ett äventyr och en upptäcktsresa.

Eric Nordevall var ett av Sveriges första maskindrivna fartyg och sjönk i Vättern efter 20 år.

De hade inte hållit tillräckligt nära land och besökte det enda grund som fanns.

Nu har det byggts en exakt kopia .

Seglade förbi, vinkade glatt och vi ropade i munnen på varandra - "Vilken fin båt"

FÄRJAN I TÖREBODA

Numera är det inte punkbandet AstaKask vi tänker på när namnet Töreboda kommer upp.

Träffade världens minsta linfärja – Färjan Lina.

Tur-och-returresa 1 krona. Rekommenderas

PINSAMT.

Mariestad.

Långsam läns in i gästhamnen. Frågan är vilka själva gästplatserna är.

"Ohoj, det går bra att ligga här".

Ganska smalt, men tillräckligt att vända.

Vänder för att segla upp mot kajen.

Kväll. Alla sitter i sina båtar och har inget annat för sig än att titta på de stora röda

seglen som snart tar upp hela gästhamnen.
 Läger fast fendertarna och vips – en åker i sjön.
 Stort rabalder på kajen. Folk vinkar och visslar.
 En man erbjuder sig att gå ut med gummijollen.
 Vänder igen för att segla runt. Ännu smalare är det här.
 Dirkar upp, bräcker – och vänder på en 5-öring. Nja, en gammal järnfemöring kanske.
 Ibland blir allt precis som det är tänkt.
 Länsar ner, vänder upp, stannar och plockar upp fenderten och...

Folk står upp och hela hamnen applåderar.

Pinsamt.
 Men fin utsikt i kvällssolen

FÖRGARGLIGT

Pga att jag tidigare missbedömt tiden för sista slussning så blir den här natten i Mariestad ett dygn senare än beräknat.
 Planen var ju att sticka iväg måndag morgon, för att mönstra på barndomskompis Claes i Trollhättan onsdag lunch. 60 distansminuter senare.
 "Jahapp – det är väl bara att stå på, då. Det är ju trots allt slör."

Så. Tisdag morgon seglar Gerdny ut från Mariestad med kurs mot Läckö Slott.
 Svaaag vind.

Ja, får bli nattsegling genom Ekens skärgård, trånga Spikefjorden, ut vid Naven och falla av mot Vänersborg onsdag morgon. Tänker jag.

Onsdag morgon har det utlovats nordlig kuling.

Då har vi kurs SSV och slör i 30 distansminuter.

Ja, men då så. Tar jag mig bara igenom trånga skärgården med bibehållen ostlig vind, så.

Sedan sådär 5 timmar till Vänersborg. Sedan ett par timmar till Trollhättan.

Ja, då håller tidsplanen ändå.

Tänker jag...

VHF KAN VARA BRA ATT HA

vilket skulle visa sig på sitt sätt.

Ansökte om certifikat. Kan ju vara bra att ha nu när jag skall segla själv runt "hornet".

Som gammal ubåtstelegrafist är ju saken i det närmaste klar, tänkte jag och skickade in ett brev om att jag borde få det certifikat som jag aldrig tog.

Jodå, döm om min förvåning när certifikatet kom med posten.

Heders.

En vecka innan vi skulle sticka iväg hemifrån kom ett brev från Svenska

Sjöräddningssällskapet.

”Vi tror att de som valt att ha VHF ombord känner lite mer ansvar, så därför bjuder vi på ett års medlemskap. Välkommen.”

Jo jag tackar, jag!

Efter en nattlig macka och ett styrkande glas vin utanför Läckö Slott fortsätter färden med nattnavigering längs den väldigt trånga leden.

Och grunda .

Skall det visa sig.

Vinden börjar vrida mot nord, så det går alltmer mot kryss.

Ungefär kl 2 på morgonen när jag skall göra ett slag i den trånga leden, tar det stopp.

Har gått några meter för långt och hittat en smaskig sandbank. Sådär en halvmeter djupt.

Fast...

Båtshaken gör inte mycket nytta mot en sandbotten.

Mörkt och kallt. Hoppa i har jag ingen lust med. Än.

Får se om det går att få igång motorn.

Tji.

Till slut blir det ett bad. Till midjan.

Å-hej.

Fast.

Känns lite onödigt att ringa sjöräddningen – Det är ju ingen fara. Har ju bara fastnat lite.

Vinden tilltar alltmer.

Skotar focken i lovart, så att när kulingen kommer kanske jag kan få hjälp med en liten vridning.

Tänker jag.

Efter någon timme eller två vrider sig plötsligt båten.

Hurra!!!

Tack, kuling.

Loss!!!

En stund...

Storskotet är fortfarande hemskotat.

Miss.

Vinden fyller storen, Gerdny lovar och – seglar upp i nästa sandbank.

Äsch...

Ja, ja. Nu vet jag ju i alla fall att det var en bra teknik.
Bräcker än en gång focken. Den här gången dirkar jag dock upp storen så mycket det går.
Vis av erfarenhet.
Tänker jag.

Badar, baxar och står i.
En motorbåt kommer. Klockan är väl runt halv sex.
Kanske kan få lite bogserhjälp.
Tänker jag, förgäves tittandes på den gigantiska motorbåt som med sitt blågröna plotterljus i styrhytten tyvärr är helt bortkopplad från den mörkare omvärlden.

Nytt bad. Båten rör sig.
Hopp ombord. Tjihooo!
Gerdny vänder så fint och gippar bort från sandbankarna.

Men vad nu...? Storen uppdirkad, så den här gången går vi ju inte upp i vind.
När det skulle behövts...
Seglandes på bara focken träffar vi stranden på andra sidan.
Äsch...

Alla knep prövas. Tamp långt upp på land.
Knuff och bax. Styrkeprov
Den nordliga kulingen är dock starkare och trycker oss stadigt in i den här sidans mer steniga lera.
Här sitter vi fast. Och kan inget annat.

Tja klockan har nu närmat sig halv åtta. Så, vad tusan...?
Jag letar efter SSRS's nummer.
Kopplas runt lite och hamnar till slut rätt.
"Jasså, är du där? Det är ju bara runt hörnet från oss"...
"Vi är där om en halvtimme".
Jag sätter igång med att koka på kaffe.
Och tar en välförtjänt frukostmacka .

"Nej, du skall inte ut för att länsa undan mot Vänersborg.
Det blåser hundan där ute. Nu hänger du med oss hem", säger de.
Väl framme bjuder jag på kaffe ombord och vi fyller i papper.
"Du är väl såklart medlem?"
"Såklart!"

Det hade dock inte blivit av att jag skaffat mig någon VHF...

SKAPLIG SLÖR

Frampå dagen har kulingen avtagit.

Efter några skojiga möten med gaffelriggsentisuaster köper jag mig en bit rökt gädda av den lokala fiskhandlaren, som undrar om allt har gått bra.

Visar sig vara sjöräddarens hustru.

Ringer min vän barndomsvän Claes och meddelar att jag blir lite sen till vårt möte i Trollhättan...

Tåget han sitter på går via Vänersborg, så vi bestämmer oss på stående fot för att ses där istället.

Flexibla vänner är alltid en vän för en seglare.

Kommer ut genom den lilla skärgården och möter en berg- och dalbana.

Huj, vad det går.

Vänern har en skojig förmåga att bygga sjö med den minsta av kulingar.

Men Gerdny, som alltmer börjar minnas sin barndoms västkust, dansar över vågorna.

Ömsom väggar överallt, ömsom utsikt över hela Vänern.

Åtta timmar senare dundrar vi in under järnvägsbron i Vänersborg.

Dagens sista öppning.

Timing.

Frågan är i vilken hamn vi skall ses.

På en kaj står en myndig person. Jag seglar in för att frågar om vi kan få ligga här.

"Nej, men. Hej!"

Barndomskompis Claes, som inser att kommer det en gaffelriggad båt som precis tar sista broöppningen – då är det rätt båt.

EXPEDITION TROLLHÄTTAN

"Du kan inte segla runt halva Sverige med en avklippt skjortärm som mössa.

Nu går vi och köper dig en hatt", säger barndomsvän Claes.

Finfint.

Tar en stund att utforska den egna förmågan till vara bekväm med sin nya personlighet,

men är man ute på en expedition så är man.

Och slussarna, då..?

Tja, de var inte mycket att tala om.

Visserligen tre st på tio meter var. Högt – men helt odramatiskt.

MASTHÖJDSTEST I SKARPT LÄGE

Vi skall ju till Tjörn och har således för avsikt att gå norr om Göteborg.

Inte Göta Älv utan Nodre Älv.
Via Kungälv. Järnvägsbron.
Segelfri höjd 12,5 meter, läser jag när
jag studerar färdvägen i våras.
Masten 13,2 meter.
Tja, vi får kapa av en bit då. Annars går
det ju inte.
Fiffigt med gaffelrigg.
Något att tänka på, hör ni...

Skall för övrigt bli skönt att framöver
slippa vänta på Dansviksbrons tider.
Som dessutom alltid har rusningstrafik
då vi tänker oss att gå igenom...

Så , vi kapade i våras.
Och nu får hoppas att jag mätt rätt.
Säger jag till barndomskompis Claes.
Det kommer att visa sig.
Så småningom.

Vi glider in i ringen, försedda med systembolagets förstahjälpen-utrustning, och
säger till oss själva att det nog dessutom är lågvatten.

På andra sidan bron siktar vi U 137 som ligger i försåt.

Oj oj oj, oceaner av utrymme under bron.
Då fick vi bekräftat att Danviksbron här hemma kan ta paus när vi kommer.

EUSTARIUM

Vi oss då i den blandning av söt- och saltvatten som regleras av Ormo
skärmanläggning.
Så att inte det salta havsvattnet vid högvatten rinner in i göteborgarnas
sötvattensintag.
Här bor sötvattensfiskar ihop med saltvattensfiskar.

Men vad nu, vi har ju glömt att beställa öppning av Ormo skärmanläggning.
Står tydligt i broschyren om Trollhättekanal att så måste ske.
”Ta, det lugnt, du. Står det fortfarande så?
De skriver sån massa dumheter. Skärmanläggningen är alltid öppen. Utom vid

storm”

HUR MAN KRYSSAR PÅ VÄSTKUSTEN.

Ström – Alltid mot...

Kommer inte särskilt långt framåt per slag...

Branta berg. Bråddjupt ända intill

Vi håller berget kärt, greppar tag och drar oss fram runt hörnet.

Häpp.

Men, vad nu? Hamnen knökfull.

Men se där – en ledig plats anas.

Klädesholmens krogs gästplats?!?

Kalas!

Vi kliver raskt ett steg upp och inmundigar oss de bästa räkmackor vi någonsin ätit.

Med varsina kalla därtill.

SKÄRHAMN - ANLEDNINGEN

En båt som levt halva sitt liv på ostkusten har kommit hem.

Gerdny ligger längs fiskekajen.

Flanörstråket.

Lördagskvällens eftersläckning

utvecklas hemma hos Gerdny.

Fler och fler kommer ombord.

Natten blev tidig morgon.

Vi seglar fortfarande med några

glas från hotellbaren...

HANDELSMAN FLINK

Annelis systers familj driver

fantastisk restaurang och Gustav

Johanssons gamla handelsbod.

Som var så sällig. Som Taube

kallade Flink.

”Ni kan ligga bredvid fiskebåten. Vi har muddrat”

Med stor propeller. Leran har

runnit tillbaks.

Konstaterar Gerdny.

Bra med stor fiskebåt som granne.

KOSTERSEGLINGARNA

Vi har fått inbjudan till Kosterseglingarna i Uddevalla.

"Nu när ni är här- Det vore kul att visa upp Gerdny", säger ett telefonsamtal vi får.

Särskilt kul för oss, med tanke på att "Slafse-Frans och Blomster" som 1909 hade döpt om Gerdny till Miranda och ställde till SPEKTAKEL i Uddevalla med UTESLUTNING som följd.

Gerdny seglar väl och "ynglingarna" undrar förundrat när vi kommer på en frisk bidevind:

"Vad är det där? Och hon hänger med?!?"

Vi är tillbaka. Pass på.

Vilket skall visa sig på natten då vi alla skall gå hem efter efterfesten på "pensionatets sal".

Polisen ringer.

"Ingen får lämna lokalen. Det är skottlossning i hamnen"

Slafse-Frans och Blomster är tillbaka, tänker vi.

FRAM - SYFTET UPPFYLLS

"Anneli och Gunnar – Välkomna till Fram!",

hör vi från bryggan när vi kryssar in.

Där Gerdny låg för två mansåldrar sedan.

"Oraklet från Fram" har vi sedan äran av att bjuda ner i den sittbrunn han fick besöka som barn.

Den här gången bjuden på champagne.

När segling som fritidssysselsättning startade såg det lite annorlunda ut i hamnarna.

Målning i klubbhuset Rotundan.

NIDINGEN- SVERIGES FÖRSTA FYRPLATS

Natthamn – sista chansen innan havet.

Lååååånggrund. Natthamn på svaj.

Med fin kvällsvy.

Tvätt på morgonen. Finfin torkställning

LÅNGTRÅKIGT

Efter två timmar sjunker fyren under linjen akteröver.

Det enda som kommer att hända sen är att sex timmar senare kommer Kullens fyr att anas som en prick i horisonten över förstäven. I övrigt bara att hålla sydlig kurs.

Till slut händer i alla fall något - Solen går ned i nordväst

KULLAMANNEN

Han vill inte ha besök.

"Grottor och grejer. Här blir spännande att ligga",
tänker jag på morgonen.

När Gerdny för tredje gången vänder och driver iväg med tre knop,
anar jag att det nog inte är en så bra idé.

Hela Skånes vatten har också tänkt sig att komma förbi

YSTAD

BESÖK PÅ SKILLINGE TURISTBYRÅ

HANÖ

Gammal engelsk flottkoloni.
Och här är det konstutställning. Ute bland bergen
Nattlig exkursion, med mina nya besättningsledamöter.

KARLSKRONA

Gästhamnar är tråkigt – Vi hittar museets brygga.
"Här får ni ligga bara för att ni har en sån gammal båt"
Fiffigt

ÖLAND – GULA MARKERINGSBOJAR..?

Fin halvvind längs Öland.
Skyltar på land SKYDDSOMRÅDE
"Solliden. Här bor de ibland. De kungliga.", konstaterar vi.

Gula prickar med kryss.
"Hm..? Kabeljobb? Grundflak?"
"Inget i sjökortet. Hm..?"
Här kommer en vattenskoter. Svänger in mot oss.
Luttrade som vi är av att folk gärna vill studera en gammal gaffelriggad båt,
väntar vi på att ta emot.
"SKYDDSOMRÅDE!"
"VÄND UT!"
Jaha, var det det de betydde...

BLÅ JUNGFRUN

Blåkulla
Här lägger man inte till, vet alla som har försökt.
Men Gerdny hittar så fint. Läger oss där tillsynsmannen badar.
Vilken välkomnar oss, men varnar för Gotlandsfärjans svall.
Besök rekommenderas.
Men varning för stenarna. De är, som många inte vet, förbannade.
Elände drabbar den som för en sten från ön.
Vi får oss berättat att, fortfarande, går Oskarshamns kommun ut varje år och
håller ut en kartong med sten som har skickats tillbaka, Från hela världen...

HÄVRINGE

Lotshamnen blåser det rakt in i.
Seglar in o norra viken.
"Militären har ju lämnat ön, så -Välkommen."
Jag får äntligen på upptäcktsfärd på Hävringe.

Plötsligt - "Välkommen"
Jo, man tackar!

AXVIKSHOLMARNÄ

Här sitter jag nu likt Thor Heyerdahl i vassen och reflekterar som Harry över vad en sådan här utflykt innebär för personligheten.

Att vara ute längre tid än "den där veckan" och på så vis bli ett med båten och med naturens väsen.

Att under en längre tid vara själv med elementen och lösa de saker som behövs lösas - när de behövs lösas.

Att gå ner i varv så pass att total glädje upplevs när en humla kommer på besök mitt ute på havet.

Ödmjukt rörd när en havstrut tar igen sig på masttoppen.

Se det som finns att se.

Känna det som finns att känna.

Dofta det som finns att dofta.

Text och Foto: Gunnar Eriksson
